

עין משפט
גור מצוה

צא:

החובל פרק שמיני בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) שפוטו ס... (ב) שפוטו ס... (ג) שפוטו ס... (ד) שפוטו ס... (ה) שפוטו ס... (ו) שפוטו ס... (ז) שפוטו ס... (ח) שפוטו ס... (ט) שפוטו ס... (י) שפוטו ס... (יא) שפוטו ס... (יב) שפוטו ס... (יג) שפוטו ס... (יד) שפוטו ס... (טו) שפוטו ס... (טז) שפוטו ס... (יז) שפוטו ס... (יח) שפוטו ס... (יט) שפוטו ס... (כ) שפוטו ס... (כא) שפוטו ס... (כב) שפוטו ס... (כג) שפוטו ס... (כד) שפוטו ס... (כה) שפוטו ס... (כו) שפוטו ס... (כז) שפוטו ס... (כח) שפוטו ס... (כט) שפוטו ס... (ל) שפוטו ס...

לא מעשה נוסף. והואיל לא מפטרי בהכי: אלא אפי' החובל בעלמו. חבלה ממש דאין רשאי זה ואיכא למימר הואיל ומקולקל הוא דאין מקפיד לא נחייבו אחריו עליו אפי' חייבין: מה טעם רשות. כשזעזוע (דף סז.) מפרש ליה לקבל דלא מתוקם אלא בדבר הרשות: דכוותיה גבי הרעם אחרים. דקתני המס יכול נשבע להרע לאחרים ולא עשה יחא מייב מ"ל להרע או להטיב מה הטבה רשות כשזעזוע (סז) כו': דמסדק לכו. סוגרין נחמד ואין להם מה לאכול: לנפשוסיס אדרוש. מיד עזמסס אדרוש: ופטר עליו. נמיר כמיב: על הנפש. משמע שמתא נפשו אדם: מכל דבר. המסדק עזמו כמענית: עומד להריגה. שור שהמית: עומד לקלוה. אשירה או כל עץ הנוטה לרה"ר וממירא שמה יפול על אדם וימות: אנה בעינא למיעבד הו' מלוה. וכי עטין ליה היך אמה אמתה לי להרגו מסתמא קושטא קאמר דכיון דלהכי קאי לא קפיד כולי האי ואישי הוא דלינשי: רובע. הקב: ואם היס מטולה בדמיס. דמיו יקריס לננין יותר משכח פירומו: רק עץ אפר סדע. קרא לתיכא קאי לא דהוה לי למכנס רק אכר לא הוא מאכל: ופ עץ פאלל. והי"ק רק עץ אכר מדע אס אינן יודע קריב למזור אלא הוא קמו ואפילו הוא של מאכל: יכול

החובל בעצמו אע"פ שאין רשאי ואי פטור ממלקות קאמר ע"כ הקולן נטיעותו אע"פ שאין רשאי פטור לאו היינו פטור ממלקות דהא חייב משום קולן אילנות טבוח ואוהרמיה מואותו לא דמכות (דף כב.) וזרין לדחוק ולומר (ס) פטור אע"פ שאין בו דל חייב שאין חס על גופו אחרים שחבלו בו חייבין ואחרים כד"מ דלמר נטיעה חייבין לרין לאוקמה כד"מ דלמר (כחונות דף נב:) לוקה ומשלם לוקה משום לא הכרות אי נמי דלא אחרו ציה:

וקתני החובל בעצמו אע"פ שאינו רשאי פטור הכי קאמר ליה לא מבעיא בושח דאדם רשאי לבייש את עצמו אלא אפי' חבלה דאין אדם רשאי לחבל בעצמו אחרים שחבלו בו חייבין ואין אדם רשאי לחבל בעצמו והתניא יכול נשבע להרע בעצמו ולא הרע יהא פטור ת"ל ילהרע או להטיב מזה הטבה רשות אף הרעה רשות איכא נשבע להרע בעצמו ולא הרע * אמר שמואל כאשב בתענית דכוותיה גבי הרעת אחרים להשיבם בתענית אחרים מי מותיב להו בתעניתא אין דמהדק להו באנדרונא והתניא איזהו הרעת אחרים אכה פלוני ואפצע את מוחו אלא תנאי היא דאיכא למ"ד אין אדם רשאי לחבל בעצמו ואיכא מ"ד אדם רשאי לחבל בעצמו מאן תנא דרשמעת ליה דאמר אין אדם רשאי לחבל בעצמו איכא תנאי היא תנא הוא דתנאי ואך את דמכס נפשותיכם אדרש ר' אלעזר אומר מיד נפשותיכם אדרש את דמכס ודלמא קטלא שאני אלא היא תנא הוא דתנאי ומקריעין על המת ולא מדרכי האמורי אמר רבי אלעזר שמעתי שהמקרקע על

החובל בעצמו אע"פ שאין רשאי ואי פטור ממלקות קאמר ע"כ הקולן נטיעותו אע"פ שאין רשאי פטור לאו היינו פטור ממלקות דהא חייב משום קולן אילנות טבוח ואוהרמיה מואותו לא דמכות (דף כב.) וזרין לדחוק ולומר (ס) פטור אע"פ שאין בו דל חייב שאין חס על גופו אחרים שחבלו בו חייבין ואחרים כד"מ דלמר נטיעה חייבין לרין לאוקמה כד"מ דלמר (כחונות דף נב:) לוקה ומשלם לוקה משום לא הכרות אי נמי דלא אחרו ציה:

א"ל תנאי היא. לומר ר' עקיבא דמתני' ורבי עקיבא דברייתא פליגי ושנוי דלעיל ליתנהו והשמה ניתא דמשום דלמר תרי מנאי ואלכא דרבי עקיבא קבעי מאן תנא דמתני' דלמר אליבא דר' עקיבא אין אדם רשאי לחבל בעצמו:

הגהות הב"ח

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

הגהות הרמב"ם

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

הגהות הרמב"ם

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

הגהות הרמב"ם

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

הגהות הרמב"ם

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

הגהות הרמב"ם

(א) גבי וי' מחמד ששפוטו לרבות כל ענין (ב) ויח' דיה החובל וי' למוקד ולומר דפטור הי"ק אע"פ שאין לו דל (ג) דיה אלא שיער וי' גור דיו של ע' שנה ונפרעין ממנו:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

גליון הש"ס

גבי אכר שמואל באשב בתענית עין שפוטו דף טו ע"ה מופ' דיה ס"ל:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

הגהות מהר"ב

(א) גבי אכר רב דיקלא דטעין קבא אכור. ומהי לו שלא מבר דין או טבור ופ"ע ויבוק דלחיי לטע"ו כירי ס"י קטו ס"ק ו' נרנע מה ויעוטה:

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

מוסף רש"י

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).

הגהות מהר"ב

וכי באיזה נפש חטא זה. מי הרג. כשקרא מועט ותענית י"א. אלא שציעור עצמו מן היין. שאין מזה לנער עזמו. מלאמקם (הורו"ט) זרין א' אלהי האי עזמו מי כלי לכו ותענית י"א. איסמיה. אפי' כחילת ו' מנפסתי (ב"ב כ"ג) וחייבו ר"ג ליתן לו עשרה זהובים. מפני שהפסידו שכו. ולקמן בני סכר מלוא מפסד או סכר הכריה (וחילין פ"ג) שיבחת כרי. ק' שמו (כ"ב כו. וס' עכחת).